

gentium. p̄s. Regnū tuū. regnum
 omnū seculorū: a dominacō tua
 in omnī generacōne a generacō
 nem. Tertio fuit rex ppter p̄fun
 dum lucidissime veritatis. Nichil
 em̄ est q̄d nesciat cū summaz sa
 pientiā habeat. Et non soluz pre
 terita a presētia sed omnia futuā
 cognoscit. Vnde de eo dicit̄ i ysa.
 xxiiii. Legifer noster. domin⁹ n̄.
 iudex noster. rex n̄. Ipse salua
 bit nos. Constat q̄ ad legislato
 rem a ad iudicē a ad regē p̄tinet
 ē sapientē. Ergo si hec tria simul
 in xp̄o fuerūt q̄ rex fuit: sapientis
 sim⁹ igitur fuit. Vnde dicitur de
 eo ysa. v. Regnabit rex a sapiēs
 erit: a satiet in diutinū in terra. Si
 igitur bēata sit terra cuius rex no
 bilis a sapiēs est. q̄ nobilis illa
 patria est cui⁹ rex nobil⁹ a sapiē
 tissim⁹ est. Vn̄ dicit̄ i. Reg. x. Bū
 serui tu qui stant corā te semp a
 audiūt sapiētia tua. Quarto
 fuit rex ppter affluentā bonitatis
 Nā tanta ei⁹ affluētia ē q̄ quicqđ
 sum⁹ quicqđ possum⁹: quicquid
 habem⁹ de ei⁹ bonitate possidem⁹
 Ideo p̄s. ait sic. Exaltabo te deus
 me⁹ rex: bñdicā nomini tuo in se
 culū seculū. Et sequit̄. Apis tu ma
 num tuā: a implex omne amal be
 nedictione. Cōclude ex oib⁹ supē
 dictis. Si rex n̄ ē nobilissim⁹ nul
 la rusticitate sedat̄. Igitur ē reue
 rend⁹. Si rex n̄ ē potentissimus:
 nullo timore cōcutit̄. Igitur metu
 end⁹. Si rex n̄ ē sapientissim⁹:

nullo errore decipitur. Igitur est in
 oib⁹ audiend⁹. Si igitur rex n̄ ē
 clementissim⁹: nullo furore ire sue
 subuertitur. Igitur ē sup̄ om̄a di
 ligend⁹. Et cu sit tantus a ta; pi⁹
 a tam bon⁹ in omnib⁹ em̄ necessi
 tatib⁹ est inuocand⁹. iuxta illud
 hester. x. Et nūc dñe rex abrahā
 miserere populi tui: q̄ volūt nos
 inimici nū p̄dere. Tante enim cle
 mentie est rex n̄ q̄ si videat nos
 angeloz subſidio deſtitutos. San
 ctoz suffragio expoliatos a imini
 co a morti destinatos nō potest fe
 ctiuere si pie fuerit exoratus. Vn̄
 dicebat ei hester. dñe mi rex sol⁹
 n̄ es. adiuua me ſolitariā: cui p̄
 ter te non eſt auxiliū. Et ſequitur
 statim. quō ipsa et omnis popul⁹
 diuino auxilio fit liberata. Dicūt
 igitur magi rex iādeo q̄ nat⁹ eſt
 vbi ē. nō queūt si nat⁹ eſt q̄ de
 hoc certi erāt. nee queūt si rex ē. q̄
 hoc ſtella teste ſciebāt. ſi queūt
 vbi eſt. quia hoc ignorabant. ¶

In purificacōne Matie.

¶ Sermo primus.

Dostq̄ cōpletū fuit dies
 purgacōnis marieāc. Luce. ii. Preceptū eāt
 Leui. xij. q̄ mulier pa
 tiens masculū. xl. die. pariēs vero
 feminam octuagesimo die ad tē
 plūm cū puerō a puella iret. Pre
 ceptū etiā fuit ero8. decimoterū
 q̄ primogenita leuitice ſtrpis dī

offerrentur: alia autem vero tribuum re
dimenteruntur. Circa hoc autem quae
tuorum sunt querenda. Primo qua
re deus ordinavit quod puer quadam
gesimo die templum ingredere retur
quod quidem fuit ut ostendatur quod q
dragesimo die iesus fit in quo
cuique templum. Nam puer quadam
gesimo die ingreditur templum
materiale. Anima pueri quadam
gesimo die ut sepius ingreditur tem
plum suum corporale. Deinde post xl.
dies ingreditur templum suum anima
ma quidam. scilicet de catalogo huius et quatuor
euangelistarum seruat. homo iustus
pletis. xl. diebus a posterioritate quod p
quadragesima; significat ingre
ditur templum celeste. Secunda qu
ritur quae dies duplicatur in pa
riente feminam. quod videtur triplici
de causa. Una est quod mulier du
peccata omisit. quod superbiuit et ve
titum pomum comedidit. Ideo dupli
ci pena fuit punita. Homo autem
vnum peccatum omisit. quia vertitum
pomum comedidit. Ideo in acquiren
do cibum punitus fuit. cum dicit Gen. p.
In sudore revulsus tui vesce
ris pane tuo Quia igit homo mu
lier duo peccata omisit; duabus pe
nis punta est. una est extra utrum
et alia in utero. Secunda causa est
quia per virgines signantur opera for
tia. ista indigent una et leui purga
tione. quoniam aliquando sunt
cum aliqua negligentia. Ecclesi.
septimo. de negligentia purgat
cum paucis. Per mulierem intel

ligunt opera infernia et carnalia
Et ista indigent dupli purgati
one. una quia mala. alia quia ma
le. Tertia causa est quia feminam
rum quedam parvunt malitiam
id est opera virtuosa. tales post q
dragita dies id est post presentem
vita; in temporibus celeste ingredi
untur. Aliae parvunt feminam. id est
opera quedam bona; sed cum ne
gligentia facta. talium ingressus
differtur donec in purgatorio ce
cietur. Aliae sunt steriles que sim
ile gemmae maledictae erant. isti sunt q
a bono temporibus. tales steriles
maledicuntur. Mathei quinto. Esu
riui et non dedistis mihi mandu
care. si uiri et non dedistis et cetera
Discedite a me maledicti in igne;
et cetera. Aliae sunt que parvunt mo
stra. id est peccata mortalia. de qui
bus dicit Gen. vi. Gigantes erat
super terram qui tamen posterius
diluvio sunt submersi. quod tales sunt
in infernibus aeternis submergen
di. Tertio queritur quare primo
geniti priusquam alii duo offerantur
Quod quidem sit triplici causa
Prima est ad innuendum quod de
est prima causa et principius om
niu. Hoc enim est in principio. Oia
enim opera nostra operatus es in
nobis domine. Et sicut est principiu
m a quo omnia debemus cognoscere. ita est finis omnium ad
que omnia debemus referre. Apo
calipsis primo. Ego sum alpha et
omega. principium et finis. Secunda

ea uia est ad inueniendū q̄ de⁹ occi-
 dit p̄imogenita egyptiorum. per
 qđ datur intelligi qđ deus nō tā-
 tum est principiū omnis boni: s̄
 etiam est destruktur omnis mali.
 Ilsa. xvij. Ego sum qui deleo inq-
 uates tuas ppter me. Et sic filii ista-
 tel nō sūt liberati a servitute egypti-
 ca: nisi quādō interfecta sūt pri-
 mogemita eoz. sic nec homo a po-
 testate dyabolica liberat: nisi qn-
 do omnia occidunt̄ peccata. Ter-
 tia uia est ad inueniendū q̄ de⁹
 obseruauit primogenita istabili-
 tarū. p̄ quod datur intelligi q̄ de-
 us non tantū est principiū omnis
 boni a destruktur omnis mali: sed
 obseruator a perfector omnis boni
 Phil. ii. Deus est qui operatur in
 nobis vellet p̄ficere p̄ bona voluntate.
 Quarto queritur de istis p̄
 mogemitis. Nam p̄imogenito q̄
 quedam simplicitate dō offerebā-
 tur ut primogenita leuitaꝝ. Que-
 dam offerebātur sed postmodū;
 redimebant̄ ut primogenita alia
 tū tribū. Quedam omittabātur
 ut p̄mogenita alii que cōmuta-
 bantur in ouēm. Quedam occide-
 bātur ut primogenita canuꝝ. Est
 igitur quoddā; primogenitiū qđ
 deo solūmodo est offerendū. S̄ in-
 tentio emī omne opus
 precedit. a iđeo ipsa intencō v̄ p̄
 mogemituꝝ est. Illud autē p̄mo-
 genituꝝ. nostram intentionē sim-
 plicer debem⁹ dō offerre. ita q̄ in
 nostris operib⁹ non nostra s̄ dei

gloria; debem⁹ intendere ipsa. xl.
 Gloriam meam alteri non dabo.
 Est aliud primogenitiū quod deo
 offertur: sed postmodū nobis re-
 linquitur. s̄ ipsa voluntas. Omne
 enim quod agimus preceedit ipsa
 voluntas. Et ipsa voluntas quasi
 quoddā primogenitiū est. Ipsā
 autē voluntatē deo a offerre a con-
 secrare debem⁹. Sed tamen in no-
 stra potestate eam ab ipso recipi-
 mus. q̄ alias nostra operacō nō
 esset meritoria si nō cēt volunta-
 ria. Eccl. xxv. De⁹ ab initio cōsti-
 tuit hominē a reliqui hominē in
 manu consilij sui. Est aliud p̄mo-
 genitum qđ est omittandū sicut
 fatuitas alii na omittanda est i
 simplicitate ouinā. Opa emī fatu-
 itū p̄cedit fatuitas a iō ipsa fatu-
 itas quoddā primogenitiū ē in ip-
 sis. i. Corin. xiii. Nolite pueri ef-
 fici in sensib⁹. Ecce fatuitas alii
 na: sed malitia parvuli estote: ec-
 ce simplicitas ouina. Est aliud p̄
 mogemituꝝ quod ē omnino occi-
 dendū; siē mala suggestio immi-
 ci: que ē principiū omnis peccati
 Et iđeo est quoddā p̄mogenitum
 Ista enim ad istar cam̄ mordet
 conscientiā a per consensū laceat
 trahendo ad opus malū a fedat
 per consuetudineꝝ a animā in pu-
 treidine latere facit. Eccl. vice
 simoquinto. Non est caput neq̄
 us super caput colubri a non est
 ira super iram mulieris. Caput
 emī colubri ē suggestio dyaboli

qui est neq; a primogenitu intel
ligitur. q; est principia omniū se
quentiū malorum. Ira mulieris ē
effrenata cupiditas sensualita
tis. Sed suggestio demonis ē oc
cidenda a cupiditate sensualitatis
sub racōnis īmpio subiuganda.
Sequitur sermo secūdū eius dē

Quām induceret puerū ih
sū parentes eius ac. ubi
supē. Ad presentē solem
nitate celebrandā tres psonē p̄n
cip aliter dueneūt. s. symeon cui
obuiacōne a portacōne. Vnde di
citur. Senex puerū portabat ac.
Ihesus cū oblacone. Maria cum
purgacōne. Symeon igitur pue
ro obuiauit aī vlnas suas porta
uit. Scdm autē glosam iBhus aī
tuor psonis portat⁹ fuit. s. a mala
a ioseph a symone. a ab anna.
Per quas psonas dat intelligi
q; xp̄us p̄ gratia; a quatuor pso
nis portatur. Primo ab illis q; ha
bent penitentiā amarā. Talis por
tabatur ab apostolo qui dicebat
ad Gal. vi. Ego autē stigmata
dñi nostri iBhu xp̄i in corpore meo
porto. Ibide. Qui autem sunt xp̄i
carnē suā crucifixe sunt cū vicīs a
cupiscentiis. Heb. iij. Exeamus
ad eū extra castra īproperium
ei⁹ portantes. Improperia sūt af
flictōnes: q; patimur ppter xp̄m
que ab insipientib⁹ īproperia
reputant. Corint. xij. Sicut por
taūm p̄ maginē terrem⁹ culpa

sic portem⁹ p̄ maginē celestis ap
nā. s. penitentiā. Secūdo portat ab
hijs qui habent operacionem oī
uuam: qui significatur p̄ ioseph
qui interpretatur augmentū ta
les ab adolescentia incipiūt. Tre
nov. iij. Bonū est viroū portau
rit ingū dñi ab adolescentia sua.
Et vsq; in finē nō deficiunt. Tales
nō recedunt vt frigidi. nec subsi
stunt vt tepidi: sed p̄fitūt vt fer
uētes a calidi. Apoca. xiiij. Vtīnā
frigid⁹ eēs vel calidus ac. Tertio
portatur ab illis qui hñt in adū
sis longanimitatē a perseveratiā
qui significatur p̄ symone q; ha
bent longanimitatē in expēdādo.
Eccl. xvi. Subiice humerūtūma
porta illam: diuīnam scilicet sapi
entiam. Quidam em̄ subiictūt ver
ba scilicet qui sciunt alij̄ induce
re verbis ab penitentia. Quidam
digito scilicet qui aliqualem li
cer modicam habent penitentiā
Quidam similitātē manum: qui
sunt patientes in paruis tribula
tiōibus a daueris. Quidam ma
num dexteram: qui sunt humiles
a habent temperantia; in prospe
ris. Quidam humeros: qui patie
tiam portant in graib⁹ tribu
laciōibus a penis. Quarto porta
tur ab illis qui habent puritatē;
a munditiam a continentiam: qui
significantur per annam que mu
ditiam a continentiam seruauit.
Portant em̄ christum qui habet
munditā corporis. ppi. Corint. vi.

Glorificate et portate deū in corpō
 re vestro Qui habent puritatē mē
 tis. Ut sponsa iūitatem sponfuz dī
 cens Cāti. i. En lectul⁹ noster flo
 rid⁹ Qui halent claritatē ouet
 sationis honeste: sicut habuerūt
 virgines prudētes que habuerūt
 oleum nitide cōscientie cū humine
 claritatis a ouersacōms honeste
 Secūdo i hac solemnitate fuit ih
 sus cū oblacōne. Obtulerunt em̄
 ipsū domino a pro eo par turtruz
 aut duos pullos columbaruz. Nō
 em̄ obtulerunt agnum siue ppter
 veltae: quia rezagnū offerebāt
 siue ppter significatiōne misticā.
 Vnde s̄m glosaz Qui nō possunt
 offere agnū innocentie ad lacri
 mas currant pomētie: qui signi
 ficantur p colubas a turciēs qui
 pro cantu gemitū halēt. Secūdo
 notandū p chāstus quater fuit
 oblat⁹. Primo a patre in mūdū
 Gal. x. Misit deus filiu; suum na
 tum ex muliere. Secundo a matre
 ipsi⁹ in templo: sicut hodie ad in
 nuendū p ea que a deo ēcepim⁹
 ipsi deo reddere delem⁹. ii. para.
 vltimo. Tua autem sunt omnia:
 a que de manu tua accepim⁹ red
 dim⁹. Tertio a seipso in crucis pa
 titulo. Heb. ix. Semetipfuz obtu
 sit immaculatū deo Quarto offer
 tur quotidie a nobis in sacrificio
 Malach. i. In oīlo loco sacrificat⁹
 a offerit nomini meo oblacō mū
 da: quia magnū est nomen meū
 in omnibus gentibus. Terco

in hac solemnitate fuit maria cū
 purificatione. q̄a purificatione nō
 m̄digebat. quia tota purissima
 era t. Cāti. dēcīo. Pulchra es ami
 ca mea: t macula nō est in te. Ip
 sa em̄ fuit pulcherrima. quia om
 nibus virtutib⁹ a gratijs illustē
 ta. Sfuit dei amica. quia a dei filio
 adornata. sine macula: quia ab d
 mi peccato immunis effēcā ē. Nos
 autem nō sumus pulchri. q̄ m̄l
 tis deformitatiib⁹ peccatoꝝ sumus
 fedati. nec toti pulchri. quia mul
 tis defectibus sum⁹ circumdati.
 nec sine macula: quia remiatib⁹
 sumus ēsperti. nec sumus certi q̄
 sum⁹ amici dei: quia nescim⁹ vtū
 odio vel amore digni sumus. Sfie
 bat autem illa purificatiō per ag
 num vel per par turtruz. aut du
 os pullos columbarum. Illi vero
 purificantur qui halent vite ino
 centiam: qui significantur per ag
 num. Psalmista. Ego in innocen
 tia mea ingressus sum. Qui autē
 habent vitam contemplatiām:
 qui signantur per turturem: que
 est auis soliuaga. qui habent vi
 tam actiūam: qui etiā signan
 tur per columbam que gregatim
 volat. Vtraqz tamen auis pōnt
 oua bona. et etiā vtraqz auis
 gemitum pre cantu halēt. Con
 templatiā tantum debet habere
 duplice oculū. vnum em̄ oculū
 habet quo contemplatur ce
 lestia ad desiderandum. Aliū quo
 videt terrena ad despiciendum.

P. Ascibit vsq ad celos et descen-
dit vsq ad abyssos et cetera. Adi-
ua debet habere duplicem oculuz
vnum erga se ad sui coreptionem.
Psalmista Exercitabat et scopebat
spiritum meum. Alium erga pri-
mum ad sui edificationem. Ma-
thei quinto. Sic luceat lux vestra
coram hominibz et cetera. Vt raga-
etiam vita debet habere duplicitate
mitu. Contemplativa enim det ha-
bere gemitu amoris pro desiderio ce-
lestis patrie. Roma. viij. Ipsi me-
nosipso gemim ad optionem fili-
orū dei expectantes. et deuotissim pro
consideratione dominice passionis
Tren. i. Id est ego fu ploras quo cu-
l meus deducens lacrimas quod lo-
ge factus est a me consolator. Simili-
ter actiuia det habere gemitu con-
punctionis pro patris proprieatis. ps. La-
uabo pro singulas noctes lectum me-
um ac. Et conpassionis pro aliquam
serujs. Jere. vi. Quis dabit capiti
meo aqua et oculis meis fontem
lacrimaruz et plorabo die et nocte
super imperfectos filie populi mei.

Sequitur sermo secundus eiusdem

LVmen ad reuelacionem
gentium et gloria pleb tue
Israhel rbi sup. quod Syme-
on xpm lumen vocavit. Jo consuetu-
do soleuit ut hodie lumina defera-
m: sicut hodie Mariae et ioseph et
symeon et anna xpm lumen pro-
fessionabiter in templum adduxerent

sicut nos candelas accensas usq
ad ecclesiam baulamus processio-
naliter. Notandum quod istius obser-
uantie se. et consuetudinis triple fui-
tatio. una litteralis. alia spiritu-
alis. tercia moralis. Literalis quod
de m ratio est. qui a romani olim
in hoc mense tria festa luminarium
celebrabant. Primum in honorem
proserpine. Secundum in honorem
februe. Tertium in honorem vallis
infernalis curie. Siquidem secundum
eorum fabulas proserpinam sposam
puellam flores colligentem
pluto dominus infernalis co-
piscens eam rapuit et eam in sposam
accipiens deam fecit. Mulie-
res autem romane tota nocte cum
luminaribus ea querentes respon-
sum accepere sunt quod pluto eam rapu-
it et in sponsam eam accepit. Singu-
lis autem annis mulieres roma-
ne in kalendis februario tota no-
cta lumina deferabant in memori-
am proserpine in sponsam rap-
te et in deam translate. Secun-
dum enim festum satiebat in ho-
nore februe que fuit mater mat-
ris. Unde a mensem istum suo
nomine vocauerunt et iam de lu-
stro in lustrum: id est de quinque
anno in quinquennium tota; ut
cum luminaribus ob sui honore
ipsi tunc illuminare consueverent

Tertium festum luminarium
romani in hoc mense satiebant
ad honorem omnium deorum in
fernatiu ut etiam ipsos placarent

a ad misericordiam inducerent q
 animas defunctorum suorum miti
 mirerit. Qui a vero difficile est assue
 ta relinquere romani postquam fidei
 Christi receperunt adhuc luminaria
 in februario faciebant. Ideo Ser
 gius papa iisud fessu ad honorem
 matris lumini tristulit ut in eius
 honorem deframus lumina quod no
 bis genuit resplumen. Et iam non
 sicut ad honorem proserpine sponse
 dei infernalis sed ad honorem Ma
 rie sponse regis celestis. Ja etiam
 non sicut ad honorem febrei ma
 triis dei belti; sed ad honorem ma
 rie matris dei pacis. Item non si
 at ad honorem curie demonum sed
 ad honorem marie regine omnium
 angelorum. Et merito ista transla
 tio facta est. Honorabant enim ro
 mani principes proserpinam ut
 sic a sposo suo acquirerent gratias.
 Honorabant febre et sic a filio
 suo acquirent victoriam. Honora
 bat demones animas punientes:
 ut melinarent a misericordia. Sed
 ista trius gratia victoriam et
 misericordiam a matre dei receperint.
 Vnde cantat ecclesia Maria mag
 gratiae: magis misericordie a cetera
 Propter animam candidam. Rubicundus
 propter divinitatem fulgidus.
 Electus ex milibus propter carnei
 sine peccato genitam. Significat
 etiam Christus per istas candolas ratione
 assumptionis. Sicut enim cedula
 se consumit ad nostrum seruitum
 sic et Christus in nostrum obsequiu
 um consumpsit carnem suam per
 tritioem. Psal. Attritus est propter
 sceleram nostra. Sanguinem propter
 effusionem. Psal. Ossa mea sicut

una ex parte virginis. alia ex parte
 Christi. Nam ex parte virginis candole
 las deferimur ad innundum per pu
 rificatione non indigebat. quod tota
 utilans splendebat. Significat
 autem per candolas tres prerogative
 que in ipsa fuerunt. scilicet virginitas
 in carne que signatur per carnem quod
 generatur ex anima corruptione.
 Puritas in mente que significat
 per lichenum. Psalmi. Omnis glo
 ria eius ab intus recta. Sanctificatio
 in utroque que intelligitur per bene
 dictionem. Psalmi. Sanctificauit ta
 bernaculum suum altissimus dominus
 in ventre que signatur per hu
 manum. Apocali. xiiij. Multier amita
 sole. Alia ratio est spiritualis ex parte
 Christi: quod quidem signatur per
 candolam ratione oppositionis. Co
 ponitur quidem cedula ex cruce
 et lumen a lumine. Sic Christus est stat
 ex carne sine se mine generata: et
 anima candore innocentie adorna
 ta luce divinitatis carnis vita.
 Canticum. Dilectus meus candidus
 propter animam candidam. Rubicundus
 propter divinitatem fulgidus.
 Electus ex milibus propter carnei
 sine peccato genitam. Significat
 etiam Christus per istas candolas ratione
 assumptionis. Sicut enim cedula
 se consumit ad nostrum seruitum
 sic et Christus in nostrum obsequiu
 um consumpsit carnem suam per
 tritioem. Psal. Attritus est propter
 sceleram nostra. Sanguinem propter
 effusionem. Psal. Ossa mea sicut

eternū aruerunt. Sicut em̄ in cre
mio m̄hi remanet p̄m guedimis
sic in xp̄i corp̄e m̄hi remansit sā
guinis Animā p̄ tristitia & dolē
Mat̄. Tristis ē em̄ anima mea
vſq; ad mortē Substantia tempo
ralem vſq; ad denuo acō nem. p̄
diuise tūt sibi restimēta mea. Vi
tam temporalem p̄ abbreviacione;
Pſai. Precisa est velut a texente
vita mea. Tertia ratiō est moralē.
Et circa hāc tria videnda sūt. Pri
mo quid p̄ accēsa candelaz signa
tur. Secūdo qualiter possit custo
diri ne extinguat. Tertio q̄ impe
diunt si extinguat ne iterū reaccē
datur. Signat aut p̄ candelā mo
raliter q̄ hō debet habere vitaz sā
dam a famā bonam. Sanctā autē
vita; fatiūt bona opa. fides recta
intencō sincera Opera em̄ bona
intelli gūtue p̄ ceram. q̄ sicut cera
celesti rore gignit; sicut bona opera
tantū a deo habentur. Pſai. xxvi.
Opera bona opat̄ es i no b; sic a
ntrā p̄ lumine. Quia sicut cera fine
lumine nō lucet; sicut nostra ope
ratio fine fide deo nō placet; Heb.
xi. Sime fide impossibile ē placere
deo. Intentio signat p̄ lichmū: q̄
quidē ē occule⁹ a candib⁹ a lūmis
bāim⁹. q̄ intencō ntrā debet eē oc
ulta a laude hūana & canibā a
pura & opm n̄ eo corā deo bāi
la. Mat̄. vi. Paē qui vīdet in ab
scondito ēb̄ det tibi. Significatur
etia⁹ qual hō debet eē in fama. Cā
dela em̄ accensa lucet. occulta nō

lucet. extincta fecit. Sic sanctivit
alij̄s lucent. i exemplū Mat̄. vi.
Sic luceat lux vīa corā homībus.
Pigū se occultant p̄ temporē; Ma
thei. vi. Nemo accēdit lucernā &
in abscondito ponit eā. Malit au
tem fecit p̄ op⁹ matū. vſa. xxix.
De cadaueib⁹ eoꝝ ascendit fetor.
Circa fīm nō andū q̄ tria sunt q̄
custodiūt candelam ne extingua
tur. s. qñ abscondat a vento quā
do alij̄s candelis assortiat vel qñ
sufficiēt pabulūt ei ministratur.
Qui igīt nō vult extingūt abscon
datur a vēto laudis humāne; ad
iūgatur ſgregationi ſancteſ ha
beat pabulum operacōnis bone.
Circa tertium notatur q̄ tria sūt
que ipēdūnt ne cedula extincta
accendat. s. remotio. humectatio
& grossi corporis interpositio. Mē
ti em̄ sunt qui non accēndūt
fīue q̄ uia p̄dicationib⁹ non ap
propinquant; nec adiunguntur
Deutro. tricesimo tercio. qui appro
p̄m quāt p̄dibus eius accipiūt
& doctina illius. fīue q̄ uia aquīs
delitarum humectantur. p̄. Co
rinthio ⁊ ſecundo. Animalis ho
mo non percipit ea que sunt ſpi
ritus dei. Sīue q̄ uia amorem terre
norū eis interponunt. Mat̄. de
cīo tertio. Sollicitudo ſeculi hu
īua & fallatia diuinitatū ſuffocat
verbum dei.

Sequitur alia dominica.